

сражения, а най-много въ сражението подъ Стара-Загора, тѣ испозагубили шинели, обуца, таржици (раници) и проч. Споредъ рапорта на генерала Столѣтова, тѣ нѣмали никакъвъ запасъ, хлѣбъ или сухари, и положението имъ било най-печално. Безъ да се гледа на всичко това, тѣ извършили голѣми подвиги. Отъ 8-й до 11 августа на тѣхъ легнала всичката тежина на Шипченската защита; а подиръ това — пакъ тѣ не прѣставали да помагатъ на рускитѣ новодошли солдати.

Между 1-й и 5-й августъ нашитѣ опълченци получавали по четвъртъ фунтъ *) сухари на день. Захарьта, която се дава на всички солдати за чай, прѣстанѣла да имъ се дава. Генералъ Столѣтовъ разрѣшилъ на тѣзи, които не могатъ да търпѣтъ такива лишения, да се впускатъ къмъ политѣ на Балкана (около селото Шипка) и да си набавѣтъ нужнитѣ вещи. На 2-й августъ опълченцитѣ дошли въ Шипка (селото) и отъ тукъ смѣтали да ударѣтъ на Казанлъкъ за да взематъ останѣлитѣ тамъ стари турски провианти (ѣстни припаси). Явили си напрѣдъ имъ черкезски чети, но нашитѣ ги погнѣли и на 4-й августъ, наедно съ нѣколко стотини казаци, влѣзли въ Казанлъкъ, като се били гърди съ гърди съ черкезитѣ безъ да гледатъ на гърмежитѣ върху имъ изъ прозорцитѣ на турскитѣ къщи. На 6 сутриньта Сюлейманъ-пашовата войска се зададе на височинитѣ задъ Казанлъкъ.

Първата неприятелска колона била отъ около 6 баталиона, но прахътъ не позволилъ да видѣтъ точно колко сѣ турскитѣ сили, и нашитѣ помислили, че иде всичката армия на Сюлеймана. На 7 августъ Сюлейманъ завзелъ Шейново и, както казахми, на 8-й неговата войска се расположила противъ Шипка.

Нападанията на Сюлеймана се поченѣли отъ 9-й

*) 3 фунта — една ока.